

Uz izložbu ciklusa “Iz Knjige kreacije” Asima Delilovića

Vizualni fenomeni kao sign

Izložba je otvorena u Galeriji “Roman Petrović” 30. maja, a ostatak će postavljena do 6. juna

Piše: Aida Abadžić Hodžić

Asim Delilović primjer je budnog i angažiranog dizajnera u praksi i teoriji, odgovornog i kreativnog profesora Akademije likovnih umjetnosti u Sarajevu i istovremeno jednog pasioniranog kolekcionara predmeta bosanskohercegovačkog dizajna. Njegov projekat “Muzej u egzilu”, kojim godinama strpljivo i predano prikuplja, istražuje i problemski kontekstualizira predmete dizajna kroz koje se oblikovala i u koje se upisivala moderna bosanskohercegovačka kultura, svojim obimom i svojim značajem daleko nadmašuje individualne projekte pojedinog umjetnika. Projektivna vizija, ozbiljnost koncepta i dosadašnji rezultati “ovog projekta u nastajanju” nameću potrebu da se on iz svog inicijalnog prostora virtualnog muzeja i ograničenog, knjižnog tiraža počne promišljati i kao prolegomena za buduću Muzej dizajna Bosne i Hercegovine koji bi dopunio

i zaokružio višegodišnja nastojanja da se institucionalno predstavi visoka oblikovna razina bosanskohercegovačkog dizajna koji nesumnjivo predstavlja najdinamičniji i najvitalniji aspekt savremene bosanskohercegovačke vizualne kulture. Da “Za one što ostaju za nama”, u sjeni već više od stotinu godina obezglavljene “Pravde (1914-2014)”, kako glase nazivi nekih od ovdje predstavljenih radova, ostane trag na brojne, nadarene pojedince koji su, u oblasti dizajna, ispisivali jednu alternativnu historiju Bosne i Hercegovine i njene kulture i sačuvali svijest o jedinstvenom državnom i društvenom okviru njegovog djelovanja, uprkos brojnim političkim promjenama i lomovima.

Sufijski pjesnik

Asima Delilovića zanimaju, u najširem smislu, vizualni fenomeni vidljive stvarnosti kao signature vremena i prostora. Svjedoče tome i nazivi njegovih ciklusa: “Iza ideologije”,

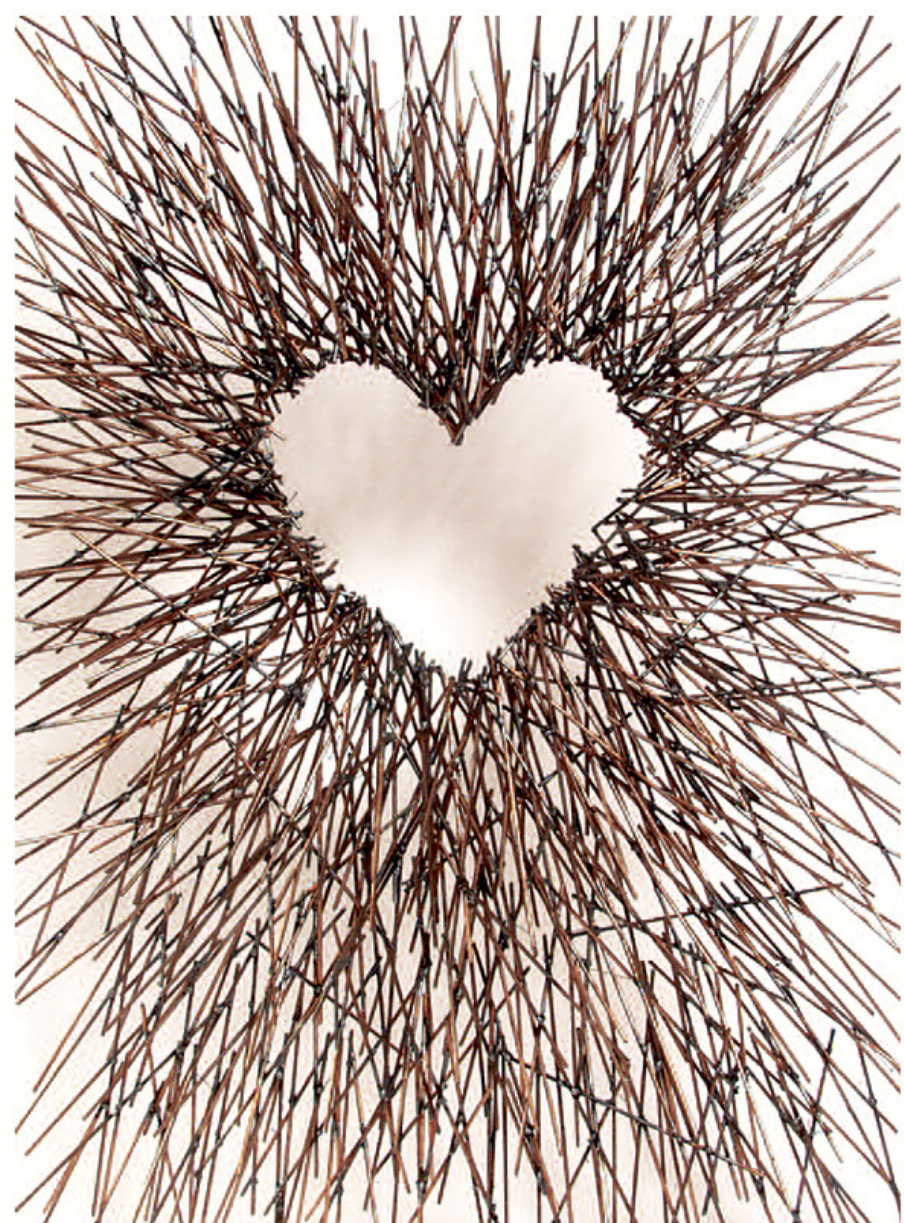

“2014.” (Nova religija III), Foto print, 80x60 cm, 2012.

“Cocacolanizacija”, “Gospodarirato-va”, “Nakonraja”... On nije bučni revolucionar niti baudelerovski flaner ulicama grada. On nije vođen potrebom da proizvede lijepo u svijetu zasićenom znakovima i simbolima, u svijetu davno izgubljenog jedinstva Lijepog i Dobrog. Njegov modus operandi je dvosmjernan: on, s jedne strane, koristi već postojeće, gotove slike i predmete, u pravilu one koji dominiraju našom vizualnom svakodnevnicom, i dovodi ih u nove oblikovne, a time i sadržajne i značenjske kontekste. S druge strane, impulsom dizajnera koji ima, kako je Klee često objašnjavao svoj stvaralački postupak, budno i “oko koje gleda” i “oko koje misli”, Asim Delilović nastoji razumjeti i učiniti vidljivim i druge dimenzije stvarnosti i razgmuti gustu zavjesu koje je zakrivaju u tom oceanu vizualnih znakova kojima smo umreženi i zavedeni, u prividu slobode odabira i odlučivanja. Svojim dizajnerskim konceptom, on uznemirava lakoću i brzinu našeg pogleda i mišljenja, kroz

“WASHINGTON, NEW YORK, LONDON,...”, Foto print, 42x115 cm, 2014.

“Srce svjetla” (Čudo), Objekt, 75x55 cm, 2003.

“Veliki prasak”, Foto print, 70x70 cm, 2012.

“Pravda 1914 - 2014”

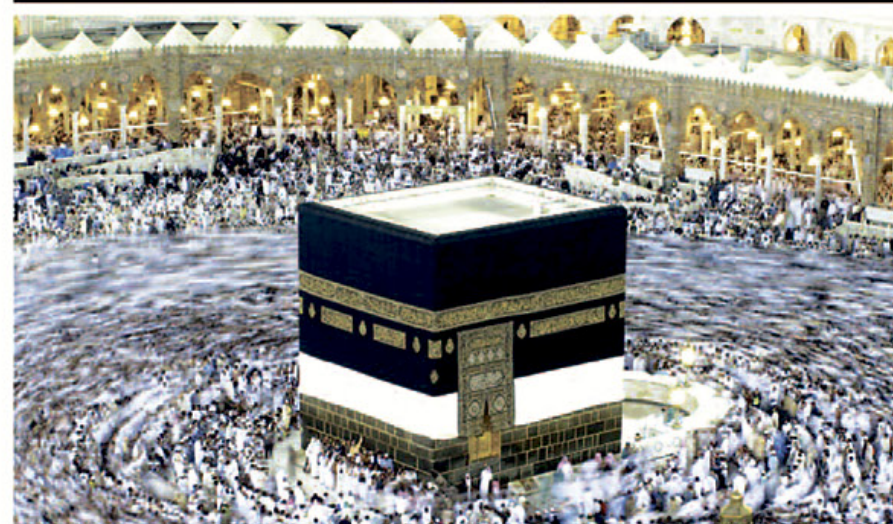
“14 Posljednja večera”, Foto print (performans)

vrlo promišljene postupke dovođenja do susreta oblika i simbola koji naoko pripadaju različitim i udaljenim sferama naših svakodnevnih života: politike, religije, globalne ekonomije, masovnih medija, industrije zabave i potrošnje, a koji, u tim novim susretima, počinju razotkrivati svoja složena i ambivalentna lica. Tako nekada

ČOVJEK U SREDIŠTU

Devedesete godine i rat na ovim prostorima promijenili su, kako ističe sam autor, njegov način razmišljanja i poimanja svijeta, okrenuli ga temama socijalnog karaktera i u središte njegovog zanimanja stavili čovjeka i stanje njegove svijesti

nature prostora i vremena

“Na nebu i na zemlji” Foto print, diptih (skica za video), 100x70 cm, 2012.

- 16. septembar, 2011.), 40x100 cm, 2012.

nedodirljivi simboli duhovnog života bivaju prisvojeni u blještavilu reklama “Nove religije” u kojima se ono sveto i ono profano miješa i pretapa, bez jasnih granica. Kroz svojevrstne vizualne oksimorone Đelilović, poput sufijskih pjesnika podučava i razotkriva posredstvom paradoksa i neobičnih susreta, a u kojima, kao u metafori Yunusa Emre, nastojanje da se dosegne stvarnost nalikuje trudu koji je potreban da se razbije orah kako bi se uživalo u njegovoj ukusnoj jezgri. Sva je Priroda (u značenju Physisa), podsjeća Đelilović, poput Božije Knjige/Objave, ona je ispunjena Božjim znakovima (ajetima) koji pružaju oslonac i daju utemeljenje.

Put samospoznaje

Prije nekih desetak godina, sjećam se da mi je u jednom našem razgovoru na Akademiji likovnih umjetnosti Asim rekao da mu se svidjela misao Pabla Picassoa koju sam citirala u jednom tekstu o tome kako je “umjetnost laž koja nam omogućava da spoznamo istinu”. Možda bise, u istom ključu razumijevanja, mogla

sagledavati i Đelilovićeva dizajnerska aktivnost, jednako budna i osjetljiva kako za lokalne, tako i za globalne političke, društvene, ekonomske, kulturne i duhovne fenomene.

Devedesete godine i rat na ovim prostorima, promijenili su, kako ističe sam autor, njegov način razmišljanja i poimanja svijeta, okrenuli ga temama socijalnog karaktera i u središte njegovog zanimanja stavile čovjeka i stanje njegove svijesti. I to bi bilo dovoljno

Iz biografije

Asim Đelilović rođen je u Vitezu 1964. U januaru 1991. diplomirao je u klasi prof. Zlatka Ugljena na Odsjeku za produkt-dizajn Akademije likovnih umjetnosti u Sarajevu. U klasi istog profesora odbranio je i magistarski rad 2004. godine. Od 2009. godine angažovan je u zvanju docenta, a potom od 2014. godine i vanrednog profesora na Akademiji likovnih umjetnosti, na Odsjeku za produkt-dizajn.

Od juna 2006. do oktobra 2010. godine vršio je dužnost predsjednika umjetničkog savjeta ULUPU-BiH-a (Udruženje likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti i dizajnera Bosne i Hercegovine).

U svom pedagoškom radu ostvario je i međunarodnu saradnju sa univerzitetima u Beču - Akademie für Kunstangevante, klase Paola Pive i Boreka Sipeka (2001), te univerzitetom u Ljubljani - Fakulteta za arhitekturu, predmet koji vodi doc. dr. Peter Marolt (2003, 2010). Samostalno je izlagao u Beogradu (Dom omladine), Ljubljani (Cankarjev dom), Ptuj (Miheličeva galerija), Širokom Brijegu (Galerija franjevačkog samostana), Sarajevu (Collegium Artisticum, galerija Novi hram, galerija “Mak”, galerija Roman Petrović, Bošnjački institut - Fondacija Adila Zulfikarpašića), Travniku, te kolektivno u Sarajevu, Zagrebu, Beču (Austrija), Bratislavi (Slovačka), Podgorici (Crna Gora), Okinawi (Japan), New Yorku, Springfieldu (USA), Moskvi (Russia), Mexico Cityu (Mexico), Marseilleu (France). Autor je projekta “Muzej u egzilu” koji baštini kulturno naslijeđe Bosne i Hercegovine u modernom dobu.

“Napoleon” (Čekajući kralja), Foto print, 80x60 cm, 2007.

“Slike iz pakla”, Objekt, cca 90 cm, 2014.

“Za one što dolaze za nama” (Iz Arheologija), Instalacija, 2013-2016.

da se Đelilović razumijeva u koordinatama onoga što se uobičajeno naziva angažiranim umjetnošću i dizajnom. Ali, činjenica da je to, kako Asim Đelilović naglašava, prije svega i vlastita potraga za smislom, put samospoznaje, u kojem je čovjek

slobodno, ali, prije svega i odgovorno biće, značenju umjetničkog angažmana pridodaje i neizostavnu etičku dimenziju odgovornosti koja proizlazi iz djelovanja u javnom prostoru. Izato je Asim Đelilović intrigantan, inteligentan, odgovoran i utemeljen tumač savremene vizualne kulture.